ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (čtvrtého senátu)

30. září 2010 *

Ve věci C-133/09,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podaná rozhodnutím Fővárosi Bíróság (Maďarsko) ze dne 23. února 2009, došlým Soudnímu dvoru dne 8. dubna 2009, v řízení

József Uzonyi

proti

Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve,

SOUDNÍ DVŮR (čtvrtý senát),

ve složení J.-C. Bonichot, předseda senátu, C. Toader, K. Schiemann, L. Bay Larsen (zpravodaj) a A. Prechal, soudci,

* Jednací jazyk: maďarština.

generální advokát: J. Mazák,
vedoucí soudní kanceláře: B. Fülöp, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 8. července 2010,

s ohledem na vyjádření předložená:

– za J. Uzonyiho Y. Uzonyim, ügyvéd,

– za maďarskou vládu R. Somssich, M. Fehérem a K. Szíjjártó, jako zmocněnci,

– za Evropskou komisi B. Simonem a F. Clotuche-Duvieusart, jako zmocněnci,

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generálního advokáta, rozhodnout věc bez stanoviska,

vydává tento

Rozsudek

1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu čl. 143ba odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 1782/2003 ze dne 29. září 2003, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce a kterým se mění nařízení (EHS) č. 2019/93, (ES) č. 1452/2001, (ES) č. 1453/2001, (ES) č. 1454/2001, (ES) č. 1868/94, (ES) č. 1251/1999, (ES) č. 1254/1999, (ES) č. 1673/2000, (EHS) č. 2358/71 a (ES) č. 2529/2001 (Úř. věst. L 270, s. 1), ve znění nařízení Rady (ES) č. 319/2006 ze dne 20. února 2006 (Úř. věst. L 58, s. 32, dále jen „nařízení č. 1782/2003“).

2 Tato žádost byla podána v rámci sporu mezi J. Uzonyiem a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve (Ústřední orgán Úřadu zemědělství a rozvoje venkova, dále jen „Hivatal“) ve věci žádosti o oddělenou platbu za cukr.

Právní rámec

Právo Společenství

3 Článek 143ba odst. 1 první pododstavec nařízení č. 1782/2003, nazvaný „Oddělená platba za cukr“, stanoví:

„Odchylně od článku 143b se nové členské státy uplatňující režim jednotné platby na plochu mohou do 30. dubna 2006 rozhodnout, že za roky 2006, 2007 a 2008 poskytnou oddělené platby za cukr zemědělcům způsobilým podle režimu jednotné platby na plochu. Platba se uděluje na základě objektivních a nediskriminačních kritérií, jako jsou:

– množství cukrové řepy, cukrové třtiny nebo čekanky, která jsou předmětem smluv o dodání uzavřených podle článku 19 nařízení (ES) č. 1260/2001;

– množství cukru nebo inulinového sirupu vyrobené v souladu s nařízením (ES) č. 1260/2001;

– průměrný počet hektarů, na kterém se pěstuje cukrová řepa, cukrová třtina nebo čekanka používaná pro výrobu cukru nebo inulinového sirupu, která je předmětem smluv o dodání uzavřených podle článku 19 nařízení (ES) č. 1260/2001;

a v souladu s reprezentativním obdobím, které může být pro jednotlivé produkty rozdílné, jednoho nebo více hospodářských roků 2004/2005, 2005/2006 a 2006/2007, které určí členské státy do 30. dubna 2006."

4 Článek 1 bod 2 nařízení Rady (ES) č. 2011/2006 ze dne 19. prosince 2006 (Úř. věst. L 384, s. 1), kterým se z důvodu přistoupení Bulharska a Rumunska k Evropské unii upravuje nařízení (ES) č. 1782/2003, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce, nařízení (ES) č. 318/2006 o společné organizaci trhů v odvětví cukru a nařízení (ES) č. 320/2006, kterým se zavádí dočasný režim restrukturalizace cukrovarnického průmyslu ve Společenství, jež vstoupilo v platnost dne 1. ledna 2007, nahradil druhou větu čl. 143ba odst. 1 prvního pododstavce následujícím:

„Platba se uděluje za reprezentativní období, které může být pro jednotlivé produkty rozdílné, jednoho nebo více hospodářských roků 2004/2005, 2005/2006 a 2006/2007, které určí členské státy do 30. dubna 2006, a na základě objektivních a nediskriminačních kritérií, jako jsou:

– množství cukrové řepy, cukrové třtiny nebo čekanky, která jsou předmětem smluv o dodání uzavřených podle článku 19 nařízení (ES) č. 1260/2001 nebo případně podle článku 6 nařízení (ES) č. 318/2006,

– množství cukru nebo inulinového sirupu vyrobená v souladu s nařízením (ES) č. 1260/2001 nebo případně v souladu s nařízením (ES) č. 318/2006,

– průměrný počet hektarů, na kterých se pěstuje cukrová řepa, cukrová třtina nebo čekanka používaná pro výrobu cukru nebo inulinového sirupu, která jsou předmětem smluv o dodání uzavřených podle článku 19 nařízení (ES) č. 1260/2001 nebo případně podle článku 6 nařízení (ES) č. 318/2006."

5 Tato změna, která se *ratione temporis* nevztahuje na spor v původním řízení, je uplatňovaná ve sporu v původním řízení žalovaným jako skutečnost, která má být zohledněna při výkladu článku 143ba nařízení č. 1782/2003.

Vnitrostátní právní úprava

6 Článek 2 odst. 1 vyhlášky Ministerstva zemědělství a rozvoje venkova č. 48/2006 (VI.22) o oddělené platbě za cukr poskytované zemědělcům v režimu jednotné platby na plochu (*Magyar Közlöny*, 2006/75, dále jen „vyhláška Ministerstva zemědělství a rozvoje venkova") stanoví:

„Na podporu mají nárok zemědělci, kteří:

a) se v referenčním roce mohou ucházet o jednotnou platbu na plochu podle zvláštního předpisu;

b) jsou v referenčním období oprávněni dodávat řepu nebo mají smlouvu založenou na cukerní kvótě Slovinska;

c) splnili povinnosti související s oprávněním dodávat cukrovou řepu.

[…]“

7 Oprávnění dodávat odpovídá množství cukrové řepy nezbytnému pro výrobu množství cukru zahrnutého kvótou na cukr přidělenou členskému státu na základě práva Společenství.

8 Článek 5 vyhlášky Ministerstva zemědělství a rozvoje venkova stanoví:

„1) K žádosti o podporu musejí být přiloženy následující doklady:

a) doklad vydaný Radou pro cukr, kterým se určuje množstevní rozsah (v tunách) oprávnění dodávat (16 %), které přísluší žadateli ke dni 1. července 2004 a ke dni 1. července 2005 (které je třeba počítat jednotně s cukernatostí 140 kg/t),

b) doklad vydaný řídícím orgánem, který je držitelem kvóty na zpracování cukrové řepy k množství (v tunách) cukrové řepy ‚A‘ a ‚B‘ (16 %) dodávané na základě

pěstitelské smlouvy v hospodářských letech 2004/2005 a 2005/2006 (doklady od zpracovatelů se upraví v případě potřeby jednotně s ohledem na cukernatost 140 kg);

c) doklad vydaný příslušnou regionální konfederací producentů cukrové řepy, kterým se potvrzuje, že žadatel plní povinnosti související s oprávněním dodávat;

d) veškeré další dokumenty potvrzující toto oprávnění.

2) V případě členů seskupení producentů potvrzují zpracovatelé celkové množství dodané seskupením, které následně potvrzuje částečná množství, která dodali členové jeho prostřednictvím.

[…]“

Původní řízení a předběžná otázka

9 Dne 28. června 2006 J. Uzonyi, žalobce ve věci v původním řízení, předložil Hivatal žádost o oddělenou platbu za cukr za rok 2006 na základě produkce cukrové řepy, kterou dodal prostřednictvím sdružovatele, hospodářského subjektu vykonávajícího zprostředkování, koordinaci a asistenci v rámci produkční činnosti zemědělců, které sdružuje.

10 József Uzonyi však mohl doložit, že má oprávnění dodávat cukrovou řepu a že splnil s tím související povinnosti, pouze ve vztahu ke sdružovateli.

11 Rozhodnutím ze dne 18. dubna 2007 Hivatal jeho žádost zamítl s tím, že nevzniká nárok na podporu, neboť nebyly předloženy doklady, které vyžaduje čl. 5 odst. 1 vyhlášky Ministerstva zemědělství a rozvoje venkova.

12 József Uzonyi podal proti zamítavému rozhodnutí stížnost.

13 Uvedená stížnost byla zamítnuta rozhodnutím Ministerstva zemědělství a rozvoje venkova ze dne 6. července 2007, jehož právním nástupcem je Hivatal, žalovaný v původním řízení.

14 Na podporu zamítnutí bylo určeno, že podpora může být poskytnuta pouze zemědělcům, kteří mají oprávnění dodávat řepu a kteří plní s tím související povinnosti. S ohledem na to, že doklady připojené k žádosti o podporu neodkazují na oprávnění samotného žadatele dodávat, ani na splnění povinností vyplývajících z takového oprávnění, ale vztahují se ke sdružovateli, tedy nebyly splněny požadavky čl. 5 odst. 1 vyhlášky Ministerstva zemědělství a rozvoje venkova.

15 József Uzonyi podal proti zamítavému rozhodnutí žalobu k předkládajícímu soudu. Tvrdí, že došlo k diskriminaci mezi producenty, kteří uskutečňují dodávky cukrové řepy samostatně, a producenty, kteří uskutečňují dodávky prostřednictvím sdružovatele. Požaduje, aby byl obdobně použit čl. 5 odst. 2 vyhlášky Ministerstva

zemědělství a rozvoje venkova týkající se dodávek cukrové řepy prostřednictvím seskupení producentů.

16 Žalovaný v původním řízení před předkládajícím soudem tvrdí, že použití objektivních a nediskriminačních kritérií se týká reprezentativního období, na které odkazuje článek 143ba nařízení č. 1782/2003, a nikoli osob, které mají nárok na podporu uvedených tamtéž. Pro svoje tvrzení nalézá podporu ve změně provedené v článku 143ba nařízení č. 1782/2003 prostřednictvím čl. 1 bodu 2 nařízení č. 2011/2006. Tato změna pouze upřesnila znění předpisu, aniž změnila jeho smysl. Před změnou i po změně se tedy použití objektivních a nediskriminačních kritérií týkalo pouze reprezentativního období.

17 Předkládající soud má za to, že články 2 a 5 vyhlášky Ministerstva zemědělství a rozvoje venkova vylučují platbu zemědělcům, kteří nejsou přímo smluvně vázáni s výrobcem cukru, ale uzavírají pěstitelskou smlouvu se sdružovatelem, který disponuje oprávněním dodávat v závislosti na plochách producentů, které sdružuje. Tito zemědělci totiž nemohou doložit, že mají sami oprávnění dodávat, jak pro získání podpory vyžaduje vyhláška Ministerstva zemědělství a rozvoje venkova.

18 Tentýž soud uvádí, že naopak zemědělci náležející k seskupení producentů, kteří nejsou přímo smluvně vázáni s výrobcem cukru, ale uzavírají pěstitelskou smlouvu se seskupením, které disponuje oprávněním dodávat v závislosti na plochách seskupených producentů, mohou s dokladem vydaným takovými seskupeními získat oddělenou

platbu za cukr na základě platných ustanovení čl. 5 odst. 2 vyhlášky Ministerstva zemědělství a rozvoje venkova.

19 Má za to, že je třeba zohlednit ustálenou judikaturu Soudního dvora, podle níž je čl. 34 odst. 2 druhý pododstavec ES, který zakazuje jakoukoli diskriminaci v rámci společné zemědělské politiky, pouhým zvláštním výrazem obecné zásady rovnosti.

20 Předkládající soud se domnívá, že znění ustanovení Společenství, jehož výklad má provést, není jasné, a navíc bylo následně změněno. Dodává, že pokud by Soudní dvůr rozhodl, že podle článku 143ba nařízení č. 1782/2003 mají producenti dodávající cukrovou řepu prostřednictvím sdružovatele stejný nárok na oddělenou platbu za cukr jako producenti dodávající cukrovou řepu samostatně, mohla by taková platba být poskytnuta za rok 2006 žalobci v původním řízení, jakož i mnoha dalším stěžovatelům, jejichž stížnosti se nyní projednávají, a to prostřednictvím obdobného použití čl. 5 odst. 2 vyhlášky Ministerstva zemědělství a rozvoje venkova.

21 V tomto kontextu Fővárosi Bíróság rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžnou otázku:

„Vyplývá z věty ‚platba se uděluje na základě objektivních a nediskriminačních kritérií', uvedené v čl. 143ba odst. 1 nařízení č. 1782/2003, ve znění účinném do 31. prosince 2006, že pokud jde o nárok na oddělenou platbu za cukr v režimu jednotné platby na plochu, nemohlo být zavedeno rozlišení mezi zemědělci v závislosti na tom, zda dodávají cukrovou řepu ke zpracování přímo (samostatně) nebo nepřímo (prostřednictvím sdružovatele)?"

K předběžné otázce

22 Podstatou otázky vnitrostátního soudu je, s ohledem na odůvodnění předkládacího rozhodnutí, zda má být čl. 143ba odst. 1 nařízení č. 1782/2003 vykládán v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je právní úprava dotčená ve věci v původním řízení, jež vylučuje vyplacení oddělené platby za cukr zemědělci, který nemá oprávnění dodávat a který dodává cukrovou řepu výrobci cukru prostřednictvím sdružovatele, který takové oprávnění má, zatímco tato právní úprava poskytuje oddělenou platbu zemědělci, který má oprávnění dodávat a který dodává cukrovou řepu přímo výrobci cukru, jakož i zemědělci, který oprávnění dodávat nemá a který je členem seskupení producentů, a dodává cukrovou řepu výrobci cukru prostřednictvím daného seskupení, které má oprávnění dodávat.

23 Pro účely odpovědi na uvedenou otázku je třeba určit, zda taková vnitrostátní právní úprava zavádí diskriminaci zakázanou článkem 143ba nařízení č. 1782/2003.

24 S ohledem na tvrzení předložená žalovaným v rámci sporu v původním řízení, je třeba úvodem konstatovat, že:

– článek 143ba nařízení č. 1782/2003 ve všech jazykových zněních a ve znění použitelném na spor v původním řízení jasně stanoví, že oddělená platba za cukr se poskytuje na základě objektivních a nediskriminačních kritérií zemědělcům způsobilým podle režimu jednotné platby na plochu;

– žádné z jazykových znění uvedeného článku nezakládá vztah mezi objektivními a nediskriminačními kritérii na jedné straně a určením reprezentativních období na druhé straně.

25 Pozdější změna článku 143ba prostřednictvím čl. 1 bodu 2 nařízení č. 2011/2006 uvedená zjištění nezpochybňuje.

26 Ačkoli nelze vyloučit, že pozměňující ustanovení může výjimečně sloužit jako výkladový prvek při výkladu pozměněného ustanovení, taková možnost je totiž a priori vyloučena, jestliže je předchozí ustanovení jasné ve všech jazykových zněních.

27 V každém případě se zdá, že pozměňující ustanovení dovolávané v projednávané věci není jasné ve všech svých devatenácti dostupných jazykových zněních. V šesti jazykových zněních, tedy ve znění dánském, estonském, francouzském, maďarském, polském a portugalském, totiž obsahuje redakční rozdíly způsobující přinejmenším nejednoznačnost v otázce, zda je použití objektivních a nediskriminačních kritérií povinné při poskytnutí platby, nebo při určení reprezentativního období.

28 Krom toho třináct dalších jazykových znění, tedy znění španělské, české, německé, řecké, anglické, italské, lotyšské, litevské, nizozemské, slovinské, slovenské, finské a švédské mají tentýž jasný význam, jako ustanovení, které má být vyloženo.

29 Je tedy třeba konstatovat, že článek 143ba nařízení č. 1782/2003 podřizuje poskytnutí oddělených plateb za cukr novými členskými státy podmínce, že tyto členské státy uplatní objektivní a nediskriminační kritéria.

30 Daný článek tak pouze přebírá zákaz diskriminace uvedený v čl. 34 odst. 2 druhém pododstavci ES.

31 K tomu je třeba uvést, že podle ustálené judikatury je zákaz diskriminace v rámci společné zemědělské politiky pouhým zvláštním výrazem obecné zásady rovnosti, která vyžaduje, aby se srovnatelnými situacemi nebylo zacházeno odlišně a s odlišnými situacemi stejně, není-li takové zacházení objektivně odůvodněno (viz zejména ohledně čl. 34 odst. 2 druhého pododstavce ES rozsudky Soudního dvora ze dne 11. července 2006, Franz Egenberger, C-313/04, Sb. rozh. s. I-6331, bod 33; ze dne 11. června 2009, Agrana Zucker, C-33/08, Sb. rozh. s. I-5035, bod 46, a ze dne 20. května 2010, Agrana Zucker, C-365/08, Sb. rozh. s. I-4341, bod 42).

32 Článek 143ba byl do nařízení č. 1782/2003 ve znění před změnami provedenými nařízením č. 319/2006 vložen posledně uvedeným nařízením.

33 Z druhého, šestého, sedmého a devátého až jedenáctého bodu odůvodnění nařízení č. 319/2006 vyplývá, že jeho cílem je zajistit podporu příjmu „zemědělců", kteří pěstují cukrovou řepu a jsou způsobilí podle režimu jednotné platby na plochu.

34 Uvedené nařízení nestanoví žádný vztah mezi poskytnutím oddělené platby za cukr a způsobem, přímým či nepřímým, jakým zemědělci dodávají cukrovou řepu výrobcům cukru. Nadto nestanoví žádný vztah mezi oddělenou platbou za cukr a okolností, zda zemědělec má či nemá oprávnění dodávat.

35 S ohledem na cíl nařízení č. 319/2006 se tedy zemědělci pěstující cukrovou řepu nacházejí ve srovnatelné situaci, ať své produkty dodávají výrobci cukru přímo či nepřímo a ať mají či nemají oprávnění dodávat, stanovené vnitrostátní právní úpravou.

36 Přitom podle výkladu vnitrostátního práva použitelného na spor v původním řízení, který předkládající soud provedl a potvrdil na žádost o vysvětlení zaslanou Soudním dvorem z důvodu nejasností týkajících se výkladu dané právní úpravy objevujících se v písemných vyjádřeních, která byla Soudnímu dvoru předložena, sdružený zemědělec, který nemá oprávnění dodávat, a který dodává cukrovou řepu výrobci cukru prostřednictvím sdružovatele, který oprávnění dodávat má, nemůže získat přímo oddělenou platbu za cukr, na rozdíl jednak od zemědělce, který má oprávnění dodávat a který dodává samostatně, a jednak od zemědělce, který nemá oprávnění dodávat a který dodává cukrovou řepu výrobci cukru prostřednictvím seskupení producentů, které má oprávnění dodávat a jehož je členem.

37 Z toho vyplývá, že taková vnitrostátní právní úprava, jako je úprava dotčená ve věci v původním řízení, zachází rozdílně se srovnatelnými situacemi.

38 Je tedy třeba ověřit, zda je toto rozdílné zacházení objektivně odůvodněno.

39 Ve svém písemném vyjádření maďarská vláda tvrdí, že sdružovatel má obecně lepší postavení pro provádění správních úkonů souvisejících s oddělenou platbou za cukr. Řešení uplatňované vnitrostátním právem je pro producenta obecně výhodnější.

Usnadňuje účinnější vyřízení žádostí, neboť se správní orgán musí zabývat pouze žádostmi sdružovatelů, a nikoli žádostmi jednotlivých sdružených producentů.

40 V průběhu ústní části řízení maďarská vláda uvedla, že má za to, že ke splnění podmínek článku 143ba nařízení č. 1782/2003 musí být samotný sdružovatel způsobilý podle režimu jednotné platby na plochu.

41 Je však třeba uvést, že podle výkladu předkládajícího soudu není příslušnost zemědělce k seskupení producentů, které má oprávnění dodávat, překážkou přímého poskytnutí oddělené platby za cukr danému zemědělci, ačkoli sám o sobě nemá oprávnění dodávat.

42 Zdá se tedy, že zemědělci, kteří jsou členy seskupení producentů, mohou sami předložit žádost o oddělenou platbu za cukr, aniž by tomu bránila úvaha vycházející z toho, že skupinové vyřízení žádostí je účinnější. Přitom stejná úvaha může platit jak pro tuto kategorii zemědělců, tak pro kategorii sdružených zemědělců, kteří nemají oprávnění dodávat.

43 Ostatně za předpokladu, že by bylo možné tyto úvahy namítat vůči sdruženým zemědělcům nebo členům seskupení, kteří nedodávají cukrovou řepu výrobcům cukru samostatně, nemohou být za všech okolností objektivním odůvodněním rozdílného zacházení s těmito dvěma druhy zemědělců ve srovnání se zemědělci, kteří cukrovou řepu dodávají výrobcům cukru samostatně.

44 Zejména nelze tyto úvahy uplatnit, pokud by podmínky stanovené pro poskytnutí oddělené platby na žádost prostředníka v konečném důsledku zbavovaly dotčené zemědělce nároku na danou platbu, například v těchto situacích:

– dotčení zemědělci by v případě nečinnosti prostředníka nemohli podat přímou žádost o oddělenou platbu místo něj;

– podání žádosti o oddělenou platbu prostředníkem na účet zemědělců by bylo podřízeno podmínce, že je sám způsobilý podle režimu jednotné platby na plochu, zatímco článek 143ba nařízení č. 1782/2003 tento požadavek stanoví pouze pro zemědělce, který žádá o oddělenou platbu, a nikoli pro prostředníka, který zemědělce zastupuje.

45 V důsledku toho je třeba učinit závěr, že takové rozdílné zacházení, jako je rozdílné zacházení ve sporu v původním řízení, není objektivně odůvodněno.

46 Na položenou otázku je tedy třeba odpovědět tak, že čl. 143ba odst. 1 nařízení č. 1782/2003 musí být vykládán v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je právní úprava dotčená ve věci v původním řízení, jež vylučuje vyplacení oddělené platby za cukr zemědělci, který nemá oprávnění dodávat a který dodává cukrovou řepu výrobci cukru prostřednictvím sdružovatele, který takové oprávnění má, zatímco tato právní úprava poskytuje oddělenou platbu zemědělci, který má oprávnění dodávat a který dodává cukrovou řepu přímo výrobci cukru, jakož i zemědělci, který nemá oprávnění dodávat a který je členem seskupení producentů a dodává cukrovou řepu výrobci cukru prostřednictvím daného seskupení, které má oprávnění dodávat.

47 V každém případě předkládajícímu soudu přísluší posoudit, zda může vnitrostátní právní úpravu vyložit v souladu s použitelným právem Společenství.

K nákladům řízení

48 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (čtvrtý senát) rozhodl takto:

Článek 143ba odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 1782/2003 ze dne 29. září 2003, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce a kterým se mění nařízení (EHS) č. 2019/93, (ES) č. 1452/2001, (ES) č. 1453/2001, (ES) č. 1454/2001, (ES) č. 1868/94, (ES) č. 1251/1999, (ES) č. 1254/1999, (ES) č. 1673/2000, (EHS) č. 2358/71 a (ES) č. 2529/2001 (Úř. věst. L 270, s. 1), ve znění nařízení Rady (Es) č. 319/2006 ze dne 20. února 2006, musí být vykládán v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je právní úprava dotčená ve věci v původním řízení, jež vylučuje vyplacení oddělené platby za cukr

zemědělci, který nemá oprávnění dodávat a který dodává cukrovou řepu výrobci cukru prostřednictvím sdružovatele, který takové oprávnění má, zatímco tato právní úprava poskytuje oddělenou platbu zemědělci, který má oprávnění dodávat a který dodává cukrovou řepu přímo výrobci cukru, jakož i zemědělci, který nemá oprávnění dodávat a který je členem seskupení producentů a dodává cukrovou řepu výrobci cukru prostřednictvím daného seskupení, které má oprávnění dodávat.

Podpisy.